

Městečko na dlani

Časopis Městského úřadu v Ronově nad Doubravou

06.12. 1999

č. 4/1999

VAŽENÍ SPOLUOBČANĚ,

čas vánoc, radostí, svátků a pohody je i časem, kdy každý z nás hodnotí končící rok, jaký vlastně byl, co nám přinesl, co jsme stihli a nestihli, co jsme mohli udělat atd. Takže jaký vlastně uplynulý rok byl z pohledu Ronova n.D. Určitě zcela jiný než roky předcházející, kdy se stavěly vodovody v Mladoticích a Moravanech, probíhala plynofikace Ronova n.D. v součinnosti s kabelizací telekomu, dostavovala se přístavba sociálního zařízení tělocvičny, stavěla se osmibytovka a probíhaly další akce. V letošním roce jsme se měli „nadechnout“ a připravit další akce, jež Ronov n.D. potřebuje. Probíhalo tedy vypracování územního plánu nejen Ronova n.D., ale i Mladotic a Moravan. Skutečností je, že v současnosti se uskutečňují schvalující řízení k doplňujícímu projednání problematiky rozvojové plochy Za mostem a již nic nebrání tomu, aby městské zastupitelstvo v prvním kvartále příštího roku nově dohodnutý územní plán schválilo. O potřebě a důležitosti takového dokumentu není co dodávat, když vše bylo popsáno již dříve.

Další neméně důležitou věcí je příprava na odkanalizování Ronova n.D. I v této věci jsme chtěli být dál, ale v dnešní době musím být velice rád, že se podařilo již vydat územní rozhodnutí. To znamená, že se konala jednání se všemi dotčenými osobami ať fyzickými či právníckými a výsledkem je uzavření smlouvy o budoucí smlouvě. Proto nic nebrání zpracování projektové dokumentace, podání žádosti o dotaci a případné stanovení zahájení akce. Ale to vše až po projednání v městském zastupitelstvu.

Ve věci Mikroregionu Železné hory se sídlem v Ronově n.D. jsme se přenesli do polohy, kdy je zpracován firmou BermanGroup celkový koncept rozvoje mikroregionu. Konkrétně v letošním roce se pracuje na zpracování profilu mikroregionu. Až budete číst tyto řádky, budeme znát definitivní složení našeho mikroregionu, protože po schůzce s firmou BermanGroup a obcemi od Podhořan až po Běstvinu včetně Třemošnice, Prachovic a dalších za hřebenem Železných hor dojde ke konečné dohodě. Rozepisovat se o procesu strategického plánování by představovalo rozepisovat analytické a rozhodující kroky, a to si myslím není třeba. Důležitým vstupem do celého procesu jsou zástupci podniků, veřejné správy a institucí, tedy veřejně soukromé partnerství.

Výstupem pak je strategický plán, který je projednáván na veřejném setkání s občany, ale i schválen zastupitelstvem. Samozřejmě, že o „dalším“ budete příště informováni.

Další důležitou oblastí a pro Ronov n.D. obzvlášť je bytová výstavba. Bohužel nelze uvést nic nového. Územní plán je před schválením, Českou spořitelnu jsme požádali o jednorázové splacení úvěru, který byl vzat ve výši 1.800.000,- Kč na výstavbu osmibytovky a po splátce v letošním roce zbývá uhradit 1.180.000,- Kč. Zde mi dovoluňte přejít u této problematiky do příštího roku, protože bez rozvoje bydlení nevidím fungování našeho města dobře. Proto chci vyzvat zájemce o bydlení, aby přišli na radnici a informovali se na možnosti. Půzemek pro výstavbu máme, státní dotace je možná, úvěry jsou daleko příznivější než v minulosti a město je zajistí. Stavět lze na smlouvě, která zabezpečuje automatické převedení bytu po 20ti letech na nabyvatele. Řekneme-li to přibližně čísly, pak vychází 320.000 Kč státní dotace na výstavbu + 50.000 Kč dotace na infrastrukturu. Dále se požaduje vklad zájemce přibližně 200.000 Kč + 500.000 Kč včetně úroků, které by byly spláceny třeba 20 let jako splátka na koupi bytu. Komu tento princip nebo něco podobného vyhovuje, přijďte se informovat.

V letošním roce jsme od Ministerstva pro místní rozvoj obdrželi bezúročnou půjčku ve výši 1.100.000,- Kč. Tato půjčka je poskytována z Programu poskytování státních půjček na opravy, modernizaci a rozšíření bytového fondu. Je to bezúročná finanční výpomoc splatná do deseti let. Z prostředků státní půjčky město vytvořilo účelový fond, jehož prostředky jsou vedeny na samostatném účtu.

Na základě tohoto město vydalo obecně závaznou vyhlášku o vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení na území města Ronova nad Doubravou.

Z fondu se poskytují tyto druhy půjček: na obnovu střechy, dodatečnou izolaci domů, obnovu fasády, zateplení obvodového pláště domu, zřízení plynového nebo elektrického topení, vybudování WC a koupelny, dále na půdní nástavby bytů a půdní vestavby.

Půjčka se poskytuje na základě žádosti občanů a výběrového řízení podle podmínek výše uvedené vyhlášky. Město obdrželo

šest žádostí, které byly vyřízeny kladně. Z půjčky je vyčerpáno 350.000,-Kč a pro příští rok zbývá 750.000,- Kč. Lhůta pro podání žádostí v příštím roce bude občanům obvyklým způsobem včas oznámena.

Drobné akce jako oprava či přestavba hasičské zbrojnice Moravany, oprava místních komunikací v ulicích Žlebská a U stadionu, oprava střechy nad šatnami ZŠ byly provedeny. Taktéž potěšil přístup hasičů v Mladoticích, kteří se podíleli na opravě vlastní hasičské zbrojnice a místní hospody, za což jim patří poděkování. V této souvislosti bych mohl jmenovat i ronovské hasiče, rybáře, fotbalisty, myslivce, junáky a určité další, kterým patří též poděkování, neboť i oni se podíleli na životě našeho města.

K rozpočtu letošního roku, i když nechci naříkat, není na straně příjmů moc co uvádět. S tím souvisí i výdajová část. Letos poprvé nedojde k naplnění plánovaných daní. Situaci ve státě většina z nás dobře zná. Okresu samozřejmě nepřidalo, že byla zrušena ředitelství Pošt, Spořitelna a Telecom. Ani situace v dalších podnicích, nejvíce v Transportě Chrudim, není dobrá. Další faktory z Ronovska, vysvětlují současnou situaci. Samozřejmě, že na definitivní výsledky si musíme zatím ještě počkat.

Důležitou informací pro Vás je, že valnou hromadou VČE Hradec Králové byl odsouhlasen převod akcií od obcí na švédskou společnost Vattenfall a příjem z této operace přinese

v našem případě 4.165.000 Kč do městské pokladny. Bude na našem zastupitelstvu jak s těmito penězi naloží. Možnosti jsou v podstatě tři. Vše, co jde, šetřit na kanalizaci, nebo postupně peníze rozpouštět v různých akcích, nebo kompromis mezi obojím.

Za svou osobu mohu uvést, že pro mne zůstává prioritou kanalizace. Samozřejmě chápu snahu některých členů zastupitelstva, aby se peníze rozpustily v akce, které by občané uvítali daleko raději nežli v samotné kanalizaci. Věřte, že i já bych rád vyhověl všem těmto snahám, ale je otázkou, jak by se Ronov nad Doubravou jednou vyrovnal s podmínkami či sankcemi za vypouštění odpadních vod do vod povrchových atd.

Myslím si, že každý uvítal změnu našeho ovzduší. Obdobně je třeba zlepšovat dále kvalitu vod v našich řekách. Tyto zdánlivě drobnosti mají vazbu k našemu vstupu do Evropské unie.

Vím, že někteří z nás vše chápou až do okamžiku, než se problém začne dotýkat jich samotných. Myslím, že příklady o zakázaných skládkách a ničení přírody není třeba uvádět. Všichni víme, o čem mluvím.

Je čas vánoc, další problémy si proto necháme do začátku příštího roku, kdy o všem bude jednat i zastupitelstvo, a já již budu vědět, co je prioritou pro nás všechny.

Závěrem mi dovolu, abych Vám popřál vánoce plné pohody a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v roce 2000.

Josef Svoboda
starosta města

* * *

PROHLÁŠENÍ PŘEDNOSTY OKRESNÍHO ÚŘADU CHRUDIM K PŘECHODU NA ROK 2000 K OBČANŮM OKRESU CHRUDIM

Již delší dobu se v tisku, rozhlasu i televizi hovoří o problému přechodu počítačových systémů do roku 2000, známém jako Y2K. Tato oblast je posuzována z různých úrovní a pohledů. V žádném případě nelze spojovat řešení přechodu na rok 2000 s rozsáhlým katastrofickým scénářem. Pravděpodobnost selhání připravené výpočetní techniky je minimální. Riziko však nelze zcela vyloučit. Proto musíme být připraveni i na tuto, jak jsem uvedl výše, velmi nepravděpodobnou událost.

Jedná se zejména o zdravotnictví, telekomunikace, energetiku, plynárenství, vodárenství, dopravu a další strategické oblasti, jež svou činností nebo výrobou mohou mít vliv na životy a zdraví obyvatelstva a vznik hospodářských škod. Havarijní komise okresu na svém jednání dne 16.11.1999 opětovně zmapovala celou situaci a specifikovala možná rizika. Ve svém závěru mne pověřila obrátit se na Vás, občany našeho okresu, formou prohlášení.

Mohu Vás ujistit, že jsme jednali s hlavními dodavateli elektrické energie, plynu, tepelné energie a vody a okresnímu úřadu byly poskytnuty záruky, že na uvedených úsecích nebude narušen běžný život občanů okresu. Rovněž jsou prováděna veškerá opatření směřující k tomu, aby u rozhodujících zdravotnických a sociálních zařízení nedošlo k narušení jejich

základních funkcí. Společně s městskými úřady a obecními úřady v okrese je prováděna analýza problematiky a jsou řešena opatření pro případný vznik krizové situace tak, jak vyplývá ze zákonné úlohy a odpovědnosti obcí v samosprávné působnosti.

Pokud by však došlo k lokálním problémům, žádám Vás o pochopení. Je nutno vidět, že státní správa a samospráva objektivně nemůže odpovídat za každého občana či rodinu. Občan i rodina zodpovídají především sami za sebe. Státní správa a samospráva jsou pak povinny řešit obtížné situace plošně v okrese - městě - obci.

Zvažte proto i své možnosti řešení případného rozsáhlejšího výpadku energií a zásobování a vytvoříte tak ve své působnosti další předpoklady, jak čelit eventuelním potížím (zabezpečení tepla, vody, světla a potravin). Věřím však, že se nic mimořádného nestane a začátek nového roku, do kterého Vám přeji hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, prožijeme v klidu.

Ondřej Kudrnáč
přednosta OKÚ

* * *

SENÁTOR INFORMUJE

Reaguji na četné dotazy a znovu zveřejňuji spojení na moji senátorskou kancelář:

Kancelář senátora Petra Pitharta, Poděbradova ulice č.909, 537 01 Chrudim (v budově Územního odboru Ministerstva zemědělství).

Zde zastihnete každou středu od 11 do 16 hodin moji sekretářku paní Doležalovou, která Vám se mnou domluví schůzku. Můžete také použít telefon či záznamník na čísle 0455/623671 a my se Vám ozveme. Na uvedenou adresu mně můžete také napsat.

Senátoři mají ve svém týdenním programu vyhrazeny pro práci ve svých volebních obvodech pondělky. Občané mne nejčastěji

navštěvují, když nevědí, na koho se mají se svými problémy obrátit a já se je snažím přinejmenším správně nasměrovat, eventuelně upozorním příslušnou instituci na jejich problém. Pokud je to v mých silách, rád poradím i jako právník. Co však nemohu (a ani nesmím!) to je intervenovat u soudů či vystupovat v roli právního zástupce.

Mnohdy jsem už dokázal pomoci, i když bohužel nikoli vždycky.

Petr Pithart, senátor

PROSINEC - MĚSÍC MIKULÁŠŮ, VÁNOC, SILVESTRA, ALE I BILANCOVÁNÍ A PŘEDSEVZETÍ

Vstoupili jsme do období, které pro nás, zvláště pak pro děti, představuje návštěva Mikuláše, období vánoc, jako svátků radosti, oslav ukončení starého roku a vstup do roku nového. Většina z nás se také ohlédne jaký byl rok minulý, čeho jsme dosáhli a co očekáváme od roku nového. V této souvislosti bychom se neměli vyhnout ani oblasti tak přízemní, jako je problém likvidace odpadků v našem městě, zvláště proto, že se stal v poslední době předmětem častých hovorů i jednání.

Je to především proto, že v průběhu roku došlo k podstatné změně v likvidaci odpadů a to k přechodu od žetonového odvozu k systému celoplošnému. Starý systém nákupu žetonů na popelnice se ukázal jako málo vyhovující. Svědčí o tom řada divokých skládek a od nich se odvíjejících stížností některých občanů, kterým tento nepořádek a poškozování vzhledu naší obce vadí. Docházelo také ke spalování odpadů, kdy zvláště v případě takto likvidovaných plastů je ovzduší zamořováno nebezpečnými dioxyny. Na radnici jsou k dispozici přehledy, podle kterých řada občanů nenakupovala žetony vůbec a další jen několik za rok.

Proto zastupitelstvo našeho města schválilo dne 6.května 1999 obecně závaznou vyhlášku č. 36 o nakládání s komunálním a se stavebním odpadem. Podle této vyhlášky je stanoven systém likvidace odpadů, povinnost třídít a ukládat odpad. Město zajišťuje pravidelný odvoz odpadu z popelnic i z kontejnerů na tříděný odpad, t.j. plasty, papír a sklo, tak jak nám ukládá zákon č. 125/1997 Sb. Většina občanů tento systém využívá. Zaplacením poplatku 100,-Kč na 2.pololetí a zakoupením známky na popelnici je jim zajišťován odvoz odpadu z popelnic 1x za 14 dní v létě a každý týden v zimním období. Občané mohou také odkládat tříděný odpad do kontejnerů, umístěných po městě i v místních částech Moravany a Mladotice. Pro domovní odpad, který se do popelnic nevejde, je možno využít i velkoobjemový kontejner. Tohoto systému využívá více než 80% občanů, kteří pochopili záměr a nutnost řešení týkajících se problémů s odpady. S ostatními občany i nadále jednáme. Vyskytují se však i takoví, kteří tvrdí, že žádný odpad nemají, jiní zase likvidují odpad samostatně, což jim zákon umožňuje, ale jsou dle tohoto zákona a z něho odvozené vyhlášky č.36 našeho města povinni prokázat předání odpadu na řízenou skládku, v případě odpadu tříděného, oprávněně sběrně.

Nemohou tedy využívat ani veřejných kontejnerů pro tyto suroviny.

Podle výše uvedené vyhlášky stanovila rada města za využívání výše uvedeného systému pro likvidaci odpadů poplatek ve výši 200,- Kč/osobu ročně. Tato částka však nepokrývá potřebné náklady, neboť jen za obsluhu 1 popelnice si v letošním roce účtovala firma Rethmann-Jeřala 491,-Kč, navíc vlivem inflace je pro rok 2000 požadována již cena 509,- Kč. K tomuto je nutno dále připočítat poplatek za uložení odpadu na řízenou skládku Kubíkovy Duby, který činí 420,- Kč za 1 tunu, t.j. na každou popelnici v průměru asi 360,- Kč za rok při 35 svozech. Dále připočteme náklad na odvoz a likvidaci tříděného odpadu a domovního odpadu z velkoobjemových kontejnerů, který se nevejde do popelnic. Tento náklad je zhruba 60,-Kč ročně na 1 obyvatele. Celkově, máme-li v Ronově nad Doubr. průměrně 2,6 osob na 1 domácnost, činí náklad na 1 občana kolem 360,- Kč. Protože tato platba by byla pro mnohé domácnosti příliš vysoká, bylo jednáno opakovaně se zástupcem firmy Rethmann-Jeřala o možnostech finančního snížení platby. Tak bylo dohodnuto zavedení tzv. diferencovaného svozu a to tak, že z domácností o 1-2 členech by byly odpadky vyváženy 1x za měsíc (většina těchto, převážně starších obyvatel při jednáních potvrdila, že má odpadu minimum), domácnosti o 3 členech by byly obsluhovány 1x za 14 dní a vícečlenné pak jako dosud, t.j. 35x za rok. Tímto opatřením se dají náklady na 1 občana snížit zhruba o 100,-Kč. Celý způsob odvozu bude vyřešen tak, že budou vydány různobarevné známky k nalepení na popelnici, podle kterých budou popelnice v pravidelných intervalech vyváženy. Domácnosti s menší četností odvozu, příp. i ostatní žadatelé si budou dále moci zakoupit za přijatelnou cenu jednorázovou značku a tak si podle potřeby zajistit další odvoz.

Odstranění odpadu, který není domovní, např. ze zahrad, ostatních pozemků, odpad stavební atd. bude možno dávat v dohodnuté době do velkoobjemového kontejneru za úhradu, protože tuto službu použije jen část obyvatel.

Věříme, že všichni občané toto opatření pochopí, neboť obsluha 1 popelnice, byť i poloprázdné, stojí téměř 15,- Kč. Nebude tedy nutno z rozpočtu města doplácet řádově stotisícové částky ročně. Tyto ušetřené prostředky lze použít

na př.pro zlepšení vzhledu náměstí, či investovat do veřejně prospěšných staveb.

Všichni víme, že likvidace odpadků je problémem nejen naším ale i celostátním. Proto je na př. v našem zákonodárném sboru v současné době projednávána novela zákona o daních a místních poplatcích, v níž má být řešen i povinný poplatek za likvidaci odpadu. V příštím roce má být projednána novela zák.č. 125/1997 Sb. o odpadech, která bude daleko přísnější, jako je tomu v zemích Evropské unie. Nutnost těchto nových zákonných norem jistě pochopí všichni občané, kterým není

lhostejná úroveň životního prostředí jak v okolí jejich bydlišť tak i ve volné přírodě.

Do nového roku, na prahu nového tisíciletí bych chtěl popřát všem spoluobčanům nejen zdraví, klid a pohodu, ale i další zlepšení prostředí ve kterém žijeme, aby se naše městečko zbavilo oněch divokých skládek, které kazí dobrý dojem v našem krásném kraji pod Železnými horami.

ing.Jan Pecina
zástupce starosty

* * *

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ

Zase jsme o rok starší, vánoce se blíží. Nastala doba adventní, v níž se křesťané mají zdržovat hlučného veselí a radovánek. Advent (příchod) trvá čtyři neděle. V kostelích i některých domácnostech se zhotovuje adventní věnec. Je většinou z chvojí a jsou na něm 4 svíčky, právě tolik, kolik je adventních nedělí. Byty se zdobí „barborkou“. Jsou to větvíčky „zlatého deště“ nebo třešní, které mají ve vodě na vánoce rozkvést. V minulých dobách se, ještě za ranního úsvitu, konaly v kostelích bohoslužby zvané „roráty“ a dodržoval se půst od masa mimo neděle. Prvním vánočním svátkem je svátek sv.Mikuláše, na který se děti, často s obavami,těší. Sv. Mikuláš se narodil kolem roku 250. Po smrti rodičů rozdal část majetku chudým. V maloasijském městě Mira se stal biskupem, pro svou víru byl žalářován. Zemřel kolem roku 350 a je pohřben v Míře. Roku 1087 byly jeho ostatky uloupeny a převezeny do italského města Bari. Protože byl štědrý, podělují se v předvečer jeho svátku děti různými dárky.

7. prosince je sv. Ambrože. Ten se narodil roku 338 a stal se soudcem v Miláně. Přijal křest a stal se biskupem v Miláně. Svátek Neposkvrněného početí Panny Marie se slaví 8. prosince a hned po něm se připomíná blahoslavený Šebíř. Pocházel z urozené české rodiny, byl opatem břevnovského kláštera a šestým pražským biskupem.

13. prosince se uctívá sv.Lucie. Pocházela se Sirakus na Sicilii z rodiny zámožných křesťanů. Po smrti rodičů všechn svůj majetek rozdala chudým. Byla obžalována, že je křesťanka. Když odmítla se klanět pohanským Bohům, vrazil jí jeden biřic dyku do hrdla. Je uctívána jako patronka švadlen a kočích. Svátky sv.Mikuláše a sv.Lucie jsou provázány v některých krajích různými obyčejí, pochůzkami masek a pod.

Pravé vánoce začínají Štědrým dnem. Říká se mu „štědrý“, protože k nám byl Bůh štědrý, ženám poslal svého Syna. Tímto dnem končí půst s východem první hvězdy na obloze. Teprve potom usedá rodina ke slavnostní večeři. Zdobení vánočního stromku je prvně zaznamenáno v brémské kronice z roku 1570. Nákup stromků u nás se datuje od roku 1843 a stromky vytlačovaly z domácností betlémy. První betlém stavěl v roce 1223 sv.František z Assisi. První vánoční jesle v Praze byly postaveny v roce 1562 a rychle se jejich obliba šířila. Nejdříve v městských kostelích, pak na šlechtických sídlech a do lidového prostředí pronikly koncem 18. století.Lidé na venkově si začali stavět betlémy podle toho, co viděli v kostelích. Řezbáři vymýšleli další figurky, jako ponocné, pastýře, venkovany a jiné. „Jesličky“ se zhotovovaly ze dřeva, těsta, vosku, sádry, jsou také

keramické a vázané z kukuřičného šustí.Naši předkové večeřeli kubu, pukance s mákem a medem, muziku, náky s houbami (hubník), hrachovou polévku.Teprve v 19. století se na stole objevil kapr. Na Štědrý den se dříve provádělo mnoho různých zvyků, ale v současné době se na ně zapomíná a je to škoda. K půlnoci se věřící dostávají do chrámů, aby byli přítomni půlnoční mši, která se koná v půl noci na paměť narození Ježíška.

Hlavním svátkem vánočním je Boží hod vánoční, den narození Páně. Pravoslavná církev slaví Kristovo narození 6. ledna, ale už ve 4. století stanovila římská církev svátkem den 25. prosince. V tento den se nesmělo pracovat, ani lůžka nestlat a někde dokonce zavazovali dobytku huby, aby přežvykováním neznesvěcoval tento den.

26. prosince je svátek sv.Štěpána. Pro jeho ohnivá kázání o Ježíši Kristu jej nenáviděli židovští horlivci. Obžalovali ho z velezrady židovstva a před hradbami Jerusálema jej roku 37 ukamenovali. Sv.Štěpán je patronem koní.Domy obcházel koledníci a koledování bylo také součástí vánoč.

27. prosince se připomíná sv.Jan zvaný „miláček Páně“,to proto, že Pán jej měl v největší oblibě. Třebaže byl různě mučen, dokonce ponořen do kotle s vroucím olejem, nic se mu nestalo a zemřel jako jediný z apoštolů přirozenou smrtí v devadesáti letech svého života. Napsal evangelium, knihu Zjevení ve vyhnanství na ostrově Pathmos.

Dalším dnem je svátek Mládátek. Je to památka dětí do dvou let, které nechal král Herodes usmrtit, protože se domníval, že bude mezi nimi i ježíšek „židovský král“. Ten však byl už s Matkou Marií a pěstounem sv.Josefem na cestě do Egypta. „Mládátek“ prý bylo 4.400.

Konec roku je zasvěcen sv.Silvestru. Ten se narodil v Římě roku 311, přečkal pronásledování křesťanů a pak byl zvolen papežem. Podle legendy pokřtil císaře Konstantina Velikého a jeho manželku sv.Helenu. Císaře uzdravil z malomocenství. Vydal četné předpisy o obřadech a liturgická nařízení. V ten den nesměly hospodyně sušit prádlo a posměchu by byl vystaven ten, kdo vstal z postele nejpozději.

Konec starého a nového roku, letos dokonce starého a nového tisíciletí, provázal vždy a všude připítek s přáním především zdraví a štěstí. Někdy je slavení příliš bujaré. Je si třeba uvědomit, že jsme zase o krok blíž ke konci našeho pozemského žití.

Josef Čuda

* * *

MĚSTSKÝ ÚŘAD V RONOVĚ NAD DOUBRAVOU

Městský úřad v Ronově nad Doubravou obdržel dopis od Okresního úřadu Chrudim referátu regionálního rozvoje, který v plném znění otiskujeme.

čj. RR/776/99 -Še

V Chrudimi dne 8.11.1999

určeným městům a obcím
okresu Chrudim

Věc: Aktualizace sdělení referátu RR do Ička č.1/1999 - rozšíření programu REGION

Na základě vývoje hosp. situace upravil ministr pro místní rozvoj seznam regionů se soustředěnou podporou státu s působností do 15. 7. 1999 tak, že mezi hospodářsky slabé regiony patří i okres Chrudim, tímto krokem je tudíž možné pro okres Chrudim použít Program podpory malého podnikání ve vybraných regionech REGION (dále jen program).

Ve zkratce dále uvádíme, že program je určen pro malé podniky na vymezeném území do 50 zaměstnanců. Další podmínkou je vytvoření alespoň 2 nových trvalých pracovních míst do 1 roku po poskytnutí podpory. Podpora se poskytuje na nákup pozemků, budov, strojů a zařízení, rekonstrukci movitého i nemovitého majetku souvisejícího s podnikáním. Podpora se vztahuje k úvěrům podepsaným nejdéle 6 měsíců před podáním žádosti o podporu. Vlastní podporou tohoto

programu pro hospodářsky slabé regiony (tj. i pro okres Chrudim) je finanční příspěvek ve výši 7% úroku z bankovního úvěru určeného k realizaci podnikatelského projektu.

Příspěvek se vyplácí postupně v souvislosti se splácením úvěru, nejvýše po dobu 4 let. O poskytnutí příspěvku rozhoduje Českomoravská záruční a rozvojová banka a.s. (dále ČMZRB) v souvislosti se splněním stanovených podmínek. Je vyloučen souběh s dalšími programy MMR, a to s programy KREDIT, PREFERENCE a VESNICE. Doba programu není časově omezena, zájemci o účast v programu předkládají zpracovaný projekt na příslušném formuláři podle dispozic ČMZRB a.s.

Bližší informace k programu Vám poskytne pobočka ČMZRB a.s. v Jeruzalemské ulici čp. 4 Praha 1, tel. 02/21009111, dále pak pobočka na Eliščině nábřeží čp. 777 Hradec Králové tel. 049/618505 nebo internetové adrese <http://www.cmzrb.cz>. Na MMR ČR poskytuje informace odbor regionální a municipální politiky - ing. Jaroslav Barták tel: 02/24861206. Výše uvedené informace je možné získat na adrese <http://www.mmr.cz/cz/support/regl.html>.

Miroslav Ptáček

vedoucí referátu regionálního rozvoje

Vyřizuje: ing. Šejvl

K ČEMU JE A KOMU SLOUŽÍ TJ SOKOL?

Normálně uvažující člověk by předpokládal, že to vždy byla a v současné době již opět je tělovýchovná organizace. Ale jak pravil moudrý rabín: „všechno je jinak“.

Někteří členové naší donedávna všemi povinně milované strany vítají jakoukoliv záminku a jakoukoliv možnost vrátit se zase na výsluní politické moci a opět nám dokazovat, jak oni by to všechno dokonale a promyšleně řídili a jak by vše napravili a uvedli do pořádku a do chodu. Jenom se ten pořádek nesmí týkat jich samotných. Organizace typu Sokola byly naší bývalé vládní a stranické garnituře vždy trnem v oku, jelikož to byly organizace ideologicky naprosto nevyhovující, bylo třeba je z povědomí lidí odstranit. A ejhle, najednou se ve vedení místní organizace Sokola objevují bývalé nomenklaturní kádry. Bylo by zajímavé znát myšlenkové pochody nedávného vedení TJ, z jakého důvodu předali vedení do rukou lidem, kteří měli vždy na starosti útlum sokolských ideálů. Co by asi říkali, kdyby se měli zodpovídat starým poctivým členům Sokola.

Stálo by za to se porozhlédnout v našem městečku, jestli i zde mezi námi náhodou nejsou lidé, kteří se za totalitu živili jako političtí kecákové. Pravděpodobně by je čekala i skvělá politická kariéra. Rok 1989 jim tyto plány zpětrhal a oni zjistili, že se bez nich společnost úplně klidně obejde. To je určitě nepříjemné zjištění. Takoví lidé obvykle touží po návratu na výsluní moci a je jim jedno, jaké prostředky k tomu využijí. Někdy se k politickým cílům mohou hodit i zdánlivě nepolitické sportovní organizace.

V současné době prožíváme ve státě obtížné období, kdy je mnoho lidí bez práce, protože je nutné udělat to, k čemu naše bývalá milovaná strana a vláda nikdy nedostala odvahu, a to: zavřít

podniky, které vyrábějí neprodejné zboží. Bohužel, toto období nelze přeskochit. To si musíme prožít a přetrpět, protože restrukturalizace celého hospodářství je věc bolestivá pro mnoho lidí. Zvláště pak, když se do tohoto procesu zamíchají podvodníci a kariéristé, jde vše ještě pomaleji. Lze pouze doporučit lidem, kteří ve své malověrnosti opět uvěřili staronovým politickým fanatikům, kteří zase tvrdí, že jejich strana pro lidi vždy byla ta pravá, aby se jeli podívat k našim nejméně výhodným sousedům! Je třeba, aby si náležitě připomněli, jak to vypadá v zemích, jejichž systém nám tito političtí demagogové po 40 let transplantovali. Jeden úspěch však naší bývalé milované straně nelze upřít - stali jsme se pod jejich vedením rozvojovou zemí.

Je neuvěřitelné, kolik lidí se ještě dnes nechá zmanipulovat tak, že jsou ochotni věřit tomu, že provoz tělocvičny se bude donekonečna využívat socialistickým způsobem, kdy vše je zdarma a nikdo nemá za nic odpovědnost.

Částka 100,-Kč za hodinu provozu v sobě zahrnuje topení, světlo, teplou vodu, úklid. Je to pouze část nákladů, protože v sobě neobsahuje údržbu, (viz nedávná úplná rekonstrukce topení), natož aby se dalo mluvit o nějakém zisku pro město. Někteří lidé bohužel do této chvíle nepochopili, že MěÚ byl nesmírně hodný a platil za ně to, co se jinde platí i vyššími částkami (Čáslav, Heřmanův Městec, Třemošnice) - není nadto se přesvědčit!

Když někdo z nás chce lyžovat, musí si koupit lyže, musí si platit cestu za sněhem a vleky. Když chtějí naše mažoretky provozovat svoji elegantní zábavu stojí je to 450 až 600,-Kč za půl roku. Z jakého důvodu by však občané Ronova měli ze svých daní platit jiným lidem náklady na jejich osobní zájmy nebo, zábavu i když těmito

náklady je míněn třeba provoz tělocvičny? Není třeba to zakrývat najednou potřebou rozvoje masové tělovýchovy.

Systém placení byl již před několika lety zaveden. Potom díky velkorysosti tehdy obecního úřadu bylo placení provozu nějaký čas TJ Sokol promíjeno. Nyní se MěÚ snaží uvést věci do pořádku a netolerovat „vyhazování peněz z okna“. Je třeba však také říci, že zájmové skupiny, které do této doby nevystupovaly pod hlavičkou Sokola, vždy řádně své finanční vyrovnání za provoz tělocvičny hradily.

Když se však náklady na provoz mají týkat i Sokola najednou jeho nové vedení spouští hysterický pokřik, protože zjišťuje, že dodržování pořádku se bude týkat i jich. Proto je třeba vše řádně zkritizovat, aby tím mohly vyniknout vlastní výtečné schopnosti. Nabízí se jeden přírůstek: Kritik je člověk, který ví, jak by věc dělala, kdyby to uměl. A kromě toho se to v současné době výborně hodí k vytloukání politického kapitálu.

Navíc se ještě někteří členové Sokola ani nestydí nahlas říkat takové nehorázné až úsměvné hlouposti, jako že Sokol má vlastně tělocvičnu předplacenou na 93 let dopředu. Pokud stála stará sokolovna, musela škola vždy řádně platit nájem za to, že žáci tam mohli chodit na tělesnou výchovu.

Jenomže čí vinou asi sokolovna chátrala? Nebylo tomu chátrání trochu pomoheno? Proč Sokol například přišel o své sokolské hřiště? Na místě sokolovny začala vyrůstat stavba víceúčelového zařízení. Proto jestli by měl náš TJ Sokol uplatňovat někde své restituční nároky, tak je třeba připomenout jejich funkcionářům, kde a na kterém místě stojí zbytky bývalého sokolského stánku.

V předávacím protokolu, kterým tehdejší MNV přebíral „zchátralý“ objekt staré sokolovny, je pouze záruka, že tělovýchovné organizaci bude umožněno cvičit v nové budově, ale

nic o tom, že by to mělo být se slevou nebo dokonce zdarma !! Takovou hloupost by se ani v totalitě nikdo neodvážil do protokolu uvést.

Jak tak někteří současní funkcionáři Sokola kolem sebe rozdávají své duchaplné rady a vše a za každou cenu kritizují, tak jim uniká, že své jedovaté sliny trousí do řad svých bývalých stranických kolegů. Dokonce si osobují právo mluvit i do věcí, které jim nepřísluší a s tělovýchovou už nemají vůbec nic společného.

No prostě totalitní manýry jsou stále velice živé. Uvedu příklad: Někteří funkcionáři Sokola vadí už i zkrácené přestávky v naší základní škole. Není pro ně důležité, že tyto zkrácené přestávky zde na škole jsou po celou dobu, co já tu učím, tedy hodně přes 20 let. Že byly zavedeny z nutnosti, z důvodu dopravní obslužnosti a že tehdy se nic bez vědomí stranických orgánů nemohlo stát? Že jsme stále spádovou obcí, do které polovina žáků dojíždí, a dopravní obslužnost se nezlepšila, je spíše horší. Není pro ně důležité, že ze stejných důvodů nám tyto přestávky schválilo MŠMT ČR. Že podobně zkrácené přestávky má mnoho škol i na našem okrese. Poslední případ, o kterém vím, je ZŠ v Luži (ředitel pan Václav Šafránek). V září tohoto školního roku udělilo MŠMT ČR výjimku zkrácených přestávek této škole během 5 dnů. Podruhé opakují, že není nadto se přesvědčit.

Jestliže někteří lidé jsou schopni pro obhajobu svých zájmů uvádět tyto věci do souvislosti s placením poplatku za používání tělocvičny, svědčí to o jejich naprosté nesoudnosti nebo také o sledování naprosto jiných cílů. ...

Ale kdosi kdysi řekl, že účel světí prostředky.

Nechť si vážení čtenáři udělají závěr sami.

Josef Lebduška

* * *

NA MINULOST BYCHOM NEMĚLI ZAPOMÍNAT . . .

Pokračování ze vzpomínek Ctirada Laňky na partyzánský odboj v Železných horách.

.... Poté byla ustavena skupina, která měla navštívit správcem skladu pana Tomišku a trhaviny od něj získat. B. Kříž zjistil všechny potřebné informace, dokonce kam je ukládán klíč od skladu. Akce se však odmítl zúčastnit z obavy, že bude poznán a prozrazen. Zodpovědnost za provedení úkolu byla tedy určena mému bratru Vladimírovi. Dále se účastnili sovětští partyzáni a bratr Miloslav.

Když přišli večer k bydlišti pana Tomišky zazvonili a na dotaz: „Kdo je tam?“ odpověděli: „Kontrola z královodvorských cementáren!“. Když však vyšel pan Tomiška ven z domu, požádal jej bratr o větší množství trhavin. Správce odmítl - namítal, že mu budou chybět. Bylo mu řečeno, aby vykazoval, každý den, o několik ran více a že se stav vyrovná. Potom říkal, že nemá a neví, kde je uložen klíč. Když mu i to řekli, sklad otevřel a výbušniny vydal. Bylo mu řečeno, aby o všem pomlčel. Jak však bylo zjištěno, vše ohlásil.

Vzhledem k tomu, že bylo nutno jednat rychle, sešel se velitel Fomin, s komisařem Pichem - Tůmou, ke krátké poradě. Nechali nastoupit celou přítomnou partyzánskou skupinu a informovali ji, že jejich základna v Železných horách je ohrožena a je nutno vše učinit pro minimalizaci ztrát. Rozdělili ji do tříčlenných skupin a stanovili jim destruktivní úkoly, v místech, až 130 km vzdálených. Jednalo se o narušování železniční sítě, vedení vysokého napětí,

upoutání pozornosti oddílů SS v těchto prostorech a odlákání pozornosti nepřítele od Železných hor. Trhaviny byly rozděleny a ještě ten den, 5.12.1944, se skupiny vydaly na cestu.

Můj bratr Vladimír, spolu s Jar. Dobrovolným, pod vedením V. Prigoriče opustili hájenku a zamířili do prostoru Pelhřimov - Tábora - Planá, kde měli za úkol přerušit železniční trať a zničit několik stožárů vedení vysokého napětí. Každý nesl, kromě samopalu, nábojů, potravin, 20 kg trhavin. Do určeného prostoru došli v noci 10.12.1944, kde podminovali trať mezi Táborem a Veselí nad Lužnicí. Nálož však selhala a trhavin jim zbylo pouze na jednu akci. Rozhodli se proto podminovat trať mezi Cerekví a Pelhřimovem. Učinili tak v noci, 12.12.1944. Nálož vybuchla, vlak vykolejil, provoz na trati přerušen na 1,5 dne. Událost měla v kraji veliký ohlas tohoto charakteru byla první v Čechách.

V době, kdy byly skupiny bojovníků ve středních a jižních Čechách, přišel k nám I. Kolesník, partyzán z brigády J. Husa. Bylo to v ranních hodinách, 10.12.1944. Byl silně rozrušen a oznámil nám, že se zde v okolí pohybuje, mezi lidmi, žena, která se vydává za partyzánku. On jí má za úkol zpacifikovat. Žádal zapůjčit civilní oblek a hodinky. Vše dostal, k tomu, od maminky, něco k jídlu. Poděkoval, rozloučil se s námi a odešel.

Skupina, která byla na pelhřimovsku, se vrátila do hájenky v pozdních nočních hodinách, 19.12.1944. Byli promrzlí a zcela vyčerpaní. Když se najedli a vyspali, odešli v ranních hodinách,

následujícího dne, ke Zlatému potoku, kde byl vybudován nový úkryt a kde se měli sejít s komisařem brigády Pichem - Tůmou. Postupovali lesem kolem Lichnice k Lovětínskému rybníku. Když přišli na hráz, spatřili jednotku SS u Mikanova stavení. Volili proto ústupovou cestu, neboť proti přesile neměli naději, že by prorazili. Prošli kolem druhého břehu, postupovali lesem k Prachovicím, avšak opět narazili na jednotku SS. Snažili se ji obejít, ale potkali se se třemi lesními dělníky, kteří jim řekli, že je vše Němci obsazeno. Rozhodli se proto vrátit zpět, není-li v hájovně nějaký vzkaz. Prigorič s Dobrovolným zůstali v lese „Na Štěpnici“ a do hájenky šel pouze bratr Vladimír, avšak vzápětí přišel i bratr Miloslav, následován místním občanem V.Lebduškou, který nám chtěl dát slíbený plášť na kolo. K tomuto člověku neměl nejstarší bratr důvěru a od doby svého útěku z Říše, se před ním skrýval. Odešel proto do vedlejší místnosti, aby se s ním nesetkal.

Asi po 10ti minutách jsme uslyšeli hukot aut, skřípění brzd a z oken jsme uviděli vyskakující vojáky SS, kteří obklíčili hájenku a mířili na ní kulometry. Bylo to 20.12.1944 v odpoledních hodinách. Bratr Vladimír vyběhl na půdu, kde v seně, pod trámem, hledal úkryt. Ve spěchu však dole zapomněl 6 zásobníků, s náboji do automatu, pro které se již nemohl vrátit. Spolu s ním, na půdu vyběhl i bratr Miloslav, který chtěl utéci syčtíkem. Když však viděl, že je hájenka obklíčena, ukryl do sena osobní zbraň i granáty a vrátil se zpět dolů, do místnosti.

Při tomto rychlém přesunu do úkrytu spatřil V.Lebduška nejstaršího bratra a volal na něho: „Vládo, pojď dolů, Němci chtějí vypálit dům!“. Tím je upozornil na to, že se nahoře někdo ukrývá. Chtěl odejít domů, byl však též zadržen. Mezi tím stačila maminka sebrat odstřížky z padáků, od šicího stroje, dát je do vaničky mezi pleny, které v ní byly namočené. Vzápětí vtrhli dovnitř vojáci SS a gestapáci a křičeli „Los, los!“. Někteří byli v civilu a mluvili dobře česky. Byl mezi nimi i bývalý učitel Pavlas z Heřmanova Městce, který se dal do jejich služeb. Přivezli s sebou i K. Kříže z Prachovic, kterého též zatkli.

Po upozornění V.Lebdušky byl bratr Vladimír na půdě dopaden, skopán po schodech do místnosti, bit a vyslýchán. Když upadl do bezvědomí, odtáhli jej ke studni a pumpovali na něho vodu. Když nabyl vědomí, ve výslechu a bití pokračovali. Těžko se mu již zapíralo- vše již bylo dávno vyzrazeno.

Vyslýchání a bití byli i mladší sourozenci. Stále se nás ptali, kdo k nám chodí. Ty nejmenší nahnali do komory a postavili čelem ke zdi. Po chvíli přivedli maminku. Musela mít předpaženy ruce, při čemž ji bili přes konečky prstů. Když jí ruce klesly, křičeli na ní a jeden ji vždy ruce zvedl, a tak to šlo dokola. Nehty ji zčernaly a později slezly. Bylo to strašné. Já jsem dostal ránu do hlavy a se dvěma mladšími sestrami jsme byli vyvedeni ven před sousedův dům, k příkopu, kde stál vojenský vůz. Stále jsme museli mít ruce

nad hlavou. Tam mě jeden esesák skopal do zad a prohledal kapsy u kalhot. Máma s bratrem Miloslavem stáli u druhého auta.

Náhle k nám přiběhl pes, se kterým se vracel táta z obchůzky lesa. Pobíhal kolem nás a byl z toho všeho asi také rozrušen. Táta včas, aniž byl spatřen, postřehl co se stalo a ukryl se zpět v lese.

Bratr Přemysl, který se v tu dobu vracel od p.Hubáčka, z Ronova n.D., když viděl co se u hájenky děje, schoval se do výklenku dveří hospody „U dubu“, kde jej hostinský pan Novotný, zcela promrzlého objevil, schoval a postaral se o něj.

Němci nás nechali stát venku, na mrazu, nedostatečně oblečené, asi dvě hodiny. Potom nás odvedli zpět do hájenky. Byli jsme velice promrzlí, že jsme se ztěží pohybovali. Přivedli k nám i maminku. Byla ztlučena, onemocněla a byla dlouhodobě upoutána na lůžko. Bez povšimnutí ponechali pouze 84 letou babičku, která byla nevidomá a nepohyblivá. Já jsem byl ještě vyslýchán a zbit ve škole v Závratici za přítomnosti bývalého řídicího učitele A. Staňka.

Celou hájenku Němci otočili doslova „vzhůru nohama“. Vše ze skříní vyházeli a prošacovali, otočili je na bok. Odcizili různé cenné a upomínkové předměty - měli jsme jich však málo, lístky na potraviny i potraviny a veškeré úspory, které rodiče strádali na vánoce. Co se nepodařilo odcizit, zničili.

Jak chodili kolem nás dělníci z odpolední směny z Hedvikova, odváděli je do hájenky a tam je kontrolovali a vyslýchali, než je propustili, musel každý podepsat, že neprozradí nic, co u nás viděl. Jeden z kontrolovaných však zanechal bochník chleba. Dodnes nevím, zda-li jej v rozrušení zapomněl a nebo nám chtěl pomoci. V každém případě nám velice pomohl.

V noci z 20. na 21.12.1944 se k nám partyzáni snažili probít a bratry osvobodit. Museli se však stáhnout, neboť proti nim Němci použili těžký kulomet. Když 21.12.1944 odjeli, utekli jsme s mámou do lesa, kde jsme se skrývali dva dny, neboť jsme se obávali zatčení.

Nastala pro nás velice těžká doba. Zůstali jsme bez prostředků. Lidé se báli a vyhýbali se nám, neboť vyšla vyhláška

s textem: „Kdo poskytne Laňkům jakoukoli pomoc, bude potrestán!..“

Přesto se však našli nebojácní, kteří bez ohledu na nebezpečí nám pomohli. Byli to pan Šimek, majitel biografu z Třemošnice a pan Veselý z Podhradí.

V roce 1944 jsme měli velice špatné a smutné vánoce, na které nerad vzpomínám. Maminka onemocněla, otec se skrýval v lese - nevěděli jsme o něm. Starší bratři byli zatčeni gestapem a odvezeni. Mně bylo 12 let a byl jsem jedním z nejstarších sourozenců, kteří v hájovně zůstali

pokračování přístě
ing. Josef Kloboučník

KRESLENÝ A MALOVANÝ CYKLUS „POVÍDEJ MI POHÁDKU“

V minulých dnech vyšla publikace našeho občana prof.Zdeňka Sejkka nazvaná „Povídej mi pohádku..“. Jedná se o deset pohádkových postav na volných listech,znázorňující postavy ze známých českých pohádek.

Publikace formátu A₃ je tištěna barevně a určena je dětem předškolního i školního věku. Podle jednotlivých pohádkových postav je možno dětem příběhy vyprávět, zarámované pak mohou sloužit jako vhodná výzdoba dětských pokojů a koutků.

Postupně budou k dispozici další kreslené a malované obrázky až do počtu padesáti kusů, které jsou připraveny k vydání. První sešit opatřený pro tento účel barevným přebalem je možno zakoupit v Městské knihovně Ronova nad Doubravou. Po třetím dílu knížky „Tam kde teče Doubravka“, je to další tvůrčí čin zdejšího výtvarníka a publicisty.

VÝSTAVA Z DÍLA MALÍŘE JINDŘICHA PRUCHY V PRAZE

Od 8. prosince 1999 probíhá v Praze ve Veletržním paláci (sbírka moderního českého umění) rozsáhlá výstava z díla českého malíře Železných hor Jindřicha Pruchy.

Výstavu uspořádala Národní galerie Praha jako připomenutí 85. výročí nešťastné smrti tohoto významného umělce v zákopech první světové války. Padl ve svých 27 letech 1. září 1914. Za dobu svého krátkého života namaloval více jak 200 vynikajících obrazů a nakreslil více jak 600 kreseb. Velkou část svého krátkého života prožil na samotě zvané Županda nad obcí Běstvína v Železných horách. Těm také věnoval převážnou část svého nedokončeného díla.

Pro občany našeho města Ronova nad Doubravou připomínáme, že tento umělec namaloval několik obrazů také s ronovskými motivy (1910, 1911).

Bylo to v době, kdy navštěvoval otce našeho významného rodáka Antonína Chittussiho a jeho sestru Emilii.

Na pražské výstavě je vystaveno celkem 98 Pruchových uměleckých děl. Mezi nimi i obraz s motivem "Ronov nad Doubravou - Svatokřížská ulice..". Reprodukce tohoto obrazu je uvedena barevně i ve vkusném a rozsáhlém katalogu, který Národní galerie k tomuto svému kulturnímu počínu vydala. Katalog doprovází vysoce odborně napsaný text zhodnocující Pruchovo dílo a jeho význam pro počátky našeho moderního umění po roce 1900, kdy se do čela českého výtvarného umění dostávala t.zv. česká avantgarda, v jejímž dosahu Prucha jako umělec působil.

Výstava potrvá do 27. února roku 2000.

ZS

NAVŠTĚVA VÝSTAVY

V hodinách literární výchovy právě probíráme pohádky. Když jsme plánovali, kam se společně v některém volném odpolední podíváme, Iva Křížová, naše spolužačka, nám nesměle navrhla: "Můj děda má právě v Čáslavi výstavu kreseb českých pohádkových postav. Mohli bychom jít třeba tam..". Dlouho jsme neváhali a v pátek 12. listopadu hned po obědě jsme nasedli do linkového autobusu a ujížděli do nedalekého města. Ve výstavní síni tamního muzea se nám moc líbilo. Každý obrázek tam byl vlastně dvakrát - jednou nakreslený tužkou, jednou kolorovaný. Naši paní učitelku překvapilo, že jen Klára Spěváková umí převypřávet pohádku

"Dlouhý, Široký a Bystrozraký..". Jistě máme co dohánět ve své četbě. V jedné prosklené skříňce jsme mezi knihami od pana prof. Sejčka našli i Almanach města Ronova.

Teď jsme zjistili, že v naší městské knihovně nabízejí k prodeji soubory kreseb pohádkových postav od našeho pana profesora. Až se trochu oteplí, rádi bychom ho navštívili. Těší nás, že mezi námi v Ronově žije tak skvělý výtvarník a výtvarný teoretik.

žáci 6. třídy ZŠ v Ronově n.D.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji znova touto cestou dětem šesté třídy naší základní školy a jejich učitelce, mé bývalé studentce na čáslavském gymnáziu Marii Šindelářové, za milou návštěvu a velice milou pozornost, jak mi je projevíli v den mého životního jubilea. Jejich přítomnost mě velice potěšila a přeji paní učitelce a jejím

školním dětem mnoho hezkých chvil při práci ve výtvarné výchově. Velice rád je zase všechny opět uvítám při besedě, kterou jsme si navzájem slíbili. Ještě jednou moc děkuje

prof. Zdeněk Sejček

VČELAŘSKÉ BILANCOVÁNÍ . . .

Letošní rok byl pro nás, včelaře, příznivý. Počasí vytvořilo podmínky pro zdárný rozvoj včelstev v jarních měsících a i když květenství ovocných stromů začalo zhruba o 14 dní dříve, než v jiných letech, včely byly na jejich opylení poměrně dobře připraveny.

První med byl vytáčen již počátkem třetí dekády května a další ještě do jeho konce. Byl kvalitní, květový a příjemně voněl. Řepkového mnoho nebylo. Po odkvětu ovocných stromů nastala krátká přestávka ve snůšce. Včely byly na vrcholu svého rozvoje a začaly se rojit. Očekávaná medovice se nedostavila, i když byl pozorován poměrně hojný výskyt mšic.

V červnu se prudce zhoršilo počasí - provázeno poklesem teplot a častými dešťovými přeháňkami. Medovice nebyla, včely neměly "práci..", jejich rojení se zintenzivnilo. Jelikož neměly přínos nektaru a pylu, spotřebovávaly to, co dříve v úlech nashromáždily. Situace dospěla do stavu, kdy bylo nutno některé

přikrmovat, neboť bylo nebezpečí, že uhynou hladem. I když se pověrnost od počátku druhé dekády července podstatně zlepšila, včely, v našich podmínkách, kromě sběru pylu a nektaru z lip, již žádnou pastvu neměly. Každý ještě vytočil něco medu, jenž příjemně voněl lipovým květem - byla to však spíše směska obohacená nektarem z polních květů, jetele, hořčice, máku a slunečnice. Přesto, že červnové počasí mnohá očekávání zklamalo, nemůžeme si ztěžovat. Medný výnos - 30 kg na jedno včelstvo nebyl zvláštností.

Opatření proti zhoubné nákaze včel - varoáze, byla přijata převážnou většinou členů spolku kladně a zásady léčení jsou, obecně, dodržovány. Chrudimský okres, celá republika, včetně okolních států, jsou touto zhoubnou chorobou zamořeny. Její léčení však podstatně zvýšilo pracnost i nákladovost včelaření, a mnohé od pěstování této záliby odradilo. V této situaci je kladem, že stát včelaře podporuje formou finančního příspěvku,

na každé včelstvo a dbá o zabezpečení veterinární péče, pro jejich léčení.

Rovněž je i větší nabídka výkupu medu. Nedostatkem je jeho nízká výkupní cena, která je až o 120 % nižší, než prodejní cena v maloobchodní síti a pozdní platby od výkupců. Zpoždění 4 měsíců od dodání jsou běžná, což působí problémy při nákupu cukru a údržbě včelařských pomůcek. Finance se totiž musí brát z jiných, rodinných, rozpočtových položek.

Největším kladem našeho spolku, v tomto roce, je však skutečnost, že se podařilo zastavit pokles jeho členů. Ještě v roce 1993 nás bylo více jak 90 - letos již jen 58. Úměrně k tomu, samozřejmě, poklesly i stavy včelstev, při čemž území, na kterém včely pěstujeme, sahá od Podhořan, přes Podhradí, Pařížov, až k Běstvini. Přihlásili se však 4 zájemci, které mezi sebou uvítáme, při čemž věříme, že nebudou posledními. Jelikož jsou podstatně mladší, než je jádro spolku, budou v budoucnu jedněmi z těch, kteří se jistě budou podílet na jeho organizaci a vedení.

V současné době se však pomalu chýlí ke konci naše století a tisíciletí. Budeme mít jedinečnou možnost být účastní této velkolepé události. Bude to výjimečné - vždyť příštího výročí se budou moci účastnit ti, kteří se narodí až za dalších tisíc let, a to my tady již dávno nebudeme. Jak asi ten svět bude vypadat? Bude ještě existovat?

Nás však zajímá, v očekávání, příchod nastávajícího vánočního času, který nastoluje zvláštní atmosféru v mezilidských vztazích, které jsou charakterizovány pozorností, ohleduplností, láskou a radostí mezi nejbližšími, ale i vzájemně neznámými.

My včelaři vám, v tomto čase vánočním, přejeme mnoho zdraví a splnění všech snů a přání. Věříme, že nás vyslyší i naše včelky, ocení naši péči a starost o ně a v příštím roce se nejenom nám, ale i celé naší přírodě svojí plíí odmění.

Zp

ZE ŽIVOTA SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ RONOV N. D. (SDH)

Vážení spoluobčané,

dovoďte mi, abych Vás v kostce seznámil s činností a prací našeho sboru. V letošním roce, kdy uplynulo 121 let od ustavení našeho místního sboru, kdy si připomínáme již 135. výročí založení prvního dobrovolného hasičského sboru v Čechách. Ve velmi úzké spolupráci s městským úřadem zajišťuje náš sbor odkaz našich dědů, pradědů, bratří a sester v duchu humanity a pomoci "Bližnímu k ochraně, vlasti k obraně,."

Hasiči jakožto jedni z nositelů venkovské kultury uspořádali u nás ve městě v letošním roce tradiční hasičský bál spojený s vystoupením mažorettek. Byl zajištěn našimi sponzory a sympatizujícími spoluobčany. Vše proběhlo k potěše naší a za vysoké účasti převážně místních občanů. Tuto akci možno hodnotit jako vysoce zdařilou. Tradiční pouťové zábavy zajišťuje velká účast členů sboru i sympatizujících spoluobčanů. Po oba dny nám přálo počasí a účast hostů byla uspokojivá. Celkový úklid jsme zvládli za jediný den.

Naš sbor se důstojným způsobem zúčastnil pohřbu velitele a starosty SDH v Kněžicích 10. února 1999. Nezapomínáme ani na životní jubilea našich členů a členek, kterým blahopřejeme a předáváme malou pozornost.

K utužení přátelských vztahů a k "odpočinutí, si od hasičské činnosti, jsme si dopřáli malé posezení na posvícení v restauraci "U čerta,.". Akce se všem líbila a mohla by se v příštích letech opakovat. Jak je již tradicí, scházíme se pravidelně každé pondělí v hasičské zbrojnici, kde se provádí výcvik, školení, údržba nebo úklidové práce. Podiskutujeme o tom, co je zapotřebí provést a kam nejbliže zaměřit svou práci. Akceschopnost techniky a sboru je neustále sledována, jak v případě údržby dnes již velmi staré techniky, tak ve výcviku na případné soutěže. Sbor se zúčastnil 6 soutěží v obvodu okrsku Ronov n.D. a okresu Chrudim. Školení jsou mimo jiné zaměřena na bezpečnost při práci a zásazích, jak při požáru tak i při případné povodni na vodě (výstavbou záchranných lávek, soulodí, přemostění a p.). Všichni členové se zúčastní zdravotních prohlídek.

Po zásahové stránce byly provedeny tyto akce: 4.7.1999 zásah s pomocí dýchací techniky při požáru skládky odpadu na Kubíkových Dubech. 13.7. technická pomoc po přívalovém dešti v Moravanech. 13.7. byl ohlášena požár v Prachovicích. Po příjezdu nám bylo sděleno, že se jedná o námětové cvičení, na kterém byli členové sboru seznámeni s novým protipožárním, ve skutečnosti revolučním hasivem "Pyrokulem,," pro potřeby hašení požárů. 30.10. byl nahlášen požár skládky Kubíkovy Duby (šíření dusivého kouře). Zde se projevila závada na čerpadle vody. Jeho oprava v servisu byla odhadnuta na nejméně 20.000 Kč, avšak celkovou generální opravu tohoto čerpadla provedli členové našeho sboru svépomocí za 700 Kč a to při nákupu náhradních součástek (simeringy a p.). Pracovalo se 4 půldne. Dále jsme museli dát na neplánovanou opravu elektrické ponorné čerpadlo (nautilu), což stálo 7.500 Kč. Jako každým rokem jsme připravili techniku na STK. Cisterna prošla, Savien až po opravě brzd, kterou provedli taktéž členové našeho sboru. Při poslední akci, což byla pomoc městu protlačit a vyčistit starý vodovod z Nového rybníka, praskla zajišťovací podložka u čerpadla PS-12. I tato závada byla členy sboru opravena.

Nezapomínáme ani na naše nejmenší. Březen je tradičním měsícem pro děti z mateřské školy. Je připraven výklad o významu a poslání hasičů, dále je předvedena k prohlídce technika i hašení malého ohně džberovou stříkačkou. Po rozdání dárků jsou děti našimi vozidly odvezeny zpět do školy. V červnu se děti z MŠ účastnily cvičení na vodě, svezly se za použití záchranných vest, za dozoru členů a paní učitelek ve člunu na "Novém rybníku,."

30. května se uskutečnil dětský den na náměstí, kde jsme pomáhali s organizací. Zároveň jsme občanům vystavili a předvedli naši techniku v akci.

V dubnu 1999 provedli naši členové preventivní prohlídky výzbroje a výstroje v Moravanech a Biskupicích v pěti dvoučlenných prohlídkových skupinách. V našem městě provádí podobné prohlídky preventivní města. Mimo jiné provedl 48 prohlídek u soukromých podnikatelů.

Po dohodě s vedením Hasičského záchranného systému Chrudim nám byly namontovány 2 kusy vysílaček do našich dvou vozidel. Ty nám umožňují v případě požáru (zásahu) spojení s centrálou Chrudim nebo se stanicí v Seči. Na zaplacení tohoto zařízení se podílelo z poloviny město a ze druhé poloviny HZS. Celkem se jedná o částku 46.000 Kč. Město Ronov n.D. nám na činnost a zajištění provozu hasičské jednotky poskytlo v roce 1999 z rozpočtu 100.000 Kč. Ten však byl neplánovanými výdaji značně překročen. Bylo též zakoupeno: 7 ks hadic, 2 proudnice, vysílačky, svítilny, dále zaplacen pojištění vozidel, STK, odběr plynu, el. energie a j.

Vážení spoluobčané, dovoluji mi touto cestou poděkovat Městskému úřadu v Ronově n.D. za to, že nám vstřícně umožňuje vyvíjet v požární zbrojnici naši hasičskou činnost. Na oplátku může kdokoli a kdykoli požádat o jakoukoli pomoc. Bude-li to v našich silách, rádi vyhovíme. Musím poděkovat vedení Záchranného systému Chrudim za poskytnutí fin. prostředků a za veškerou odbornou pomoc, či při opravách hasič. techniky. Mohu Vás ujistit, že o naši techniku je pečováno dle daných možností a to velmi dobře.

Zatím nás vážněji při žádné naší nutné akci nezklamala. To ale znamená se o ni neustále starat. Jsou to stovky hodin, odpracované, jak se říká "na oltář vlasti", na úkor rodiny a našeho vlastního volna. Děkuji též touto cestou všem našim sponzorům za pomoc a pochopení věnovaných naší činnosti.

Ve svém článku jsem nejmenoval žádného člena, ale přesto mi dovoluji, abych jménem celé členské základny poděkoval našemu odstupujícímu veliteli hasičského sboru bratru Josefu Labuťovi staršímu za jeho dlouholetou i obětavou činnost. Za výbor sboru a jménem svým mu popřál mnoho úspěchů a hodně pevného zdraví. Věřím, že nám svými nemalými schopnostmi a zkušenostmi pomůže i nadále v naší práci.

Velmi srdečně děkuji všem členkám a členům našeho sboru za jejich obětavou práci pro naši společnost a pro náš sbor. Všem občanům přeji pevné zdraví a hodně úspěchů v novém tisíciletí.

Děkuji "Ohni zmar,,

Čapek Jiří, starosta sboru Ronov n.D.

Z ČINNOSTI STŘEDISKA JUNÁKA RONOV NAD DOUBRAVOU V ROCE 1999

Z našich akcí:

Letošní rok jsme zahájili turnajem ve stolním tenisu, vzpomínkovým táborákem na Jaroslava Foglara a turnajem v moderních šípkách. Týden v únoru jsme strávili na zimním táboře v Orlických horách. Začátek jara jsme přivítali pochodem na Pařížovskou přehradu. Ve spolupráci s paní učitelkou Hlavatou jsme připravili dva autobusové zájezdy do AQUACENTRA v Hradci Králové. 10. duben byl ve znamení 8. ročníku odemykání Doubravy, kterého se zúčastnilo okolo 300 vodáků z celé ČR. Poslední dubnový den jsme uspořádali již tradiční slet Železnohorských čarodějnic. V měsíci červnu, opět s p. uč. Hlavatou, se konal 2. ročník cyklistických závodů okolo Ronova. Jako již tradičně byl červen zahájen dětským dnem. Dále jsme se zúčastnili vodácké akce v Rakousku v okolí Salzburku. První týden o prázdninách jsme putovali po řece Sázavě v úseku Ledec n.S. - Týnec n.S. Posledních 14 dnů v červenci se konal již 10. letní tábor. Na začátku nového školního roku jsme

uspořádali turnaj v pozemním hokeji. V měsíci říjnu jsme putovali po Adršpaško-Teplických skalách a uspořádali 8. ročník zamykání Doubravy.

Začátkem listopadu se konal turnaj v moderních šípkách. O vánočních svátcích uspořádáme II. r. přechodu Železných hor s názvem "Expedice Krkaňka 1999.."

Mimo tyto akce se účastníme též podniků, které pořádají členové jiných skautských a vodáckých oddílů (Mimoňské pádlo, Dřevěný muž Sázavy, Orlický pohár, Opatovický kanál, Vavřínecký potok ...).

Naše středisko má tento rok 37 registrovaných členů, další zájemce z řad mladších i dospělých zveme do svých řad. Jménem skautů a skautek přeji všem obyvatelům našeho krásného městečka pod Železnými horami příjemné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok 2000.

František Zvěřina ml.
vůdce střediska Doubrava

BĚH 17. LISTOPADU

Ve středu 17. listopadu se konal v Městském parku v Chrudimi Běh 17. listopadu. Stejně jako loni se i letos akce zúčastnilo i dvanáct dětí z naší základní školy. Ze třetí třídy Michaela Holendová, Roman Hilpert, Jakub Ruml, Jan Novák; ze čtvrté třídy Ilona Spěváková, Renata Hrdličková, Kateřina Doležalová, Marek Savara, Martin Procházka; z páté třídy Iveta Rumlová a Michaela Maňurová. V silné konkurenci a v početně obsazených bězích se naši žáci neztratili. Vynikajícího výkonu dosáhl v kategorii nejmladšího žactva ročník 1991 Jan Novák, který doběhl na trati 1500 m na vynikajícím druhém místě.

Marek Savara doběhl šestý, Renata Hrdličková čtvrtá, Ilona Spěváková pátá. Na sedmém místě se umístili Michaela Holendová a Jakub Ruml. Prvních šest závodníků obdrželo jako odměnu tričko s emblémem závodu. Chtěli bychom touto cestou ještě jednou poděkovat dětem za úspěšnou reprezentaci naší školy i našeho města a doufáme, že se některé z nich vydají na trať tohoto závodu i v příštím roce.

Hana Kátrová
a Jitka Miřejovská

POJĎME SI VÍCE NASLOUCHAT

V dnešní době, době plné techniky, počítačů a virtuální reality, spolu lidé pomalu přestávají komunikovat. To se pak projevuje ve vzájemných vztazích, v partnerských vztazích, ve vztazích mezi dětmi a vůbec, ve vztahu člověka k člověku. Tak nějak se postupně vytrácejí například společná posezení a rozjímání, kde se nikdo za ničím nehoní, nezávidí druhému, ale prostě jen naslouchá, posedí, anebo se vypraví za poznáním do přírody.

S touto myšlenkou jsme spolu s rodiči dětí, které mi byly svěřeny, abych je vzdělávala a rozvíjela nejen po stránce intelektu, ale i těla a ducha, zorganizovali pár akcí, kde právě usilujeme o to, aby škola, rodiče a děti tvořili jakousi velkou rodinu, kde nám všem bude dobře, kde si uvědomíme pravé hodnoty v životě člověka, a kde se děti nebudou cítit osamoceny.

Již na konci školního roku 1998-1999 to byl například 2. ročník cykloturistického okruhu kolem Ronova, kterého se zúčastnilo asi na 70 nadšených cyklistů, dětí i dospěláků. Od září 1999, tedy od nového školního roku, bylo uspořádáno několik zdařilých akcí - ať už to byl sobotní výstup na Lichnici spojený s opékáním párků a s pozorováním přírody, kde se do různých rolí vžili i rodiče prvňáčků, nebo odpolední pouštění draků společně s rodiči, kteří tyto "letouny" pomáhali opravovat, aby dětem krásně létaly. Samozřejmě, že jsme nezapomněli poslat drakům také pár psaníček. Některé děti se s drakem rozeběhly až k Závratci, vezmeme-li v úvahu, že jsme stanoviště měli v Ronově za rybníkem, uběhly v zápalu hry docela pěkný kus cesty.

Pro velký zájem, kdy se vloni dvakrát podnikl zájezd do Aquacentra v Hradci Králové, se tato akce znovu zopakovala

v sobotu 13. listopadu. Zúčastnili se jí plavci od 1. do 8. třídy, včetně dětí z turistického kroužku. Protože je nadále velký zájem o tuto atrakci, kde se děti mohou vydovádět na dlouhém tobogánu, nebo při vlnobití, či vyhrát se v páre nebo vířivce, anebo si jít zaplavat padesátku do klasického bazénu, je zde nabídka ještě 11. a 18. prosince 1999. Odjezd je vždy v 7 hodin od školky. Tentokrát je autobus vypraven z Běstvíny přes Třemošnici a Ronov do Hradce Králové. Zájemci, klidně i rodiny, se mohou vždy do středy před odjezdem nahlásit ve škole a rodiče si tak se svými ratolestmi tuto atrakci mohou sami pěkně vychutnat. Stojí to za to, odpočinete si a načerpáte nové síly.

Co ještě připravujeme společně s rodiči? Bude to vánoční besídka pro rodiče, Den maminek, a 3. ročník okruhu kolem Ronova na kolech. Jistě ještě něco vymyslíme a budeme Vás průběžně informovat.

Nelze opomenout ani Mikulášský karneval, který se ujal, a který pojímáme také jako přátelské posezení rodičů, babiček, dědů a příbuzných spolu s dětmi a učiteli zdejší základní školy.

Děkuji všem, kteří se snaží o to, abychom se více chápali, naslouchali si, a také těm, kteří svou činností přispívají ke spokojenosti dětí.

A protože se blíží konec letošního roku, přeji Vám úsměv na tváři po celý příští rok. Přeji Vám také, abyste zahájili cestu k sebepoznání, neboť ta Vás dovede k určitým závěrům. Hodně štěstí, zdraví a lásky.

Milena Hlavatá
ZŠ Ronov nad Doubravou

MATEŘSKÁ ŠKOLA NA SKLONKU ROKU

Zahájili jsme školní rok, který bude končit až v novém tisíciletí. Co nás čeká ještě letos a co v roce příštím?

V nejbližších dnech to bude mikulášská nadílka a návštěva čerta a Mikuláše. Děti je očekávají v obavách i s radostí, to podle toho, kolik kdo má na svědomí "hříčků...". Stejně jako na tuto nadílku, tak i na blížící se vánoční besídky si děti připravují drobné dárečky.

Na vánoční besídky pozveme rodiče, prarodiče i sourozence. Děti si připraví program a dárky. Potom si společně pohrají u stromečku. V oddělení "Běrušky", poprvé vystoupí i děti, které navštěvují taneční kroužek. Děti z oddělení "Kytíčka", navštíví se svým vystoupením Dům

s pečovatelskou službou, popřejí tamním obyvatelům a předají jim drobné dárky.

Značným přínosem i zážitkem budou pro děti pravidelná divadelní představení 1x měsíčně. Herci, maňásky i loutky přiblíží dětem jejich oblíbené pohádky trochu jinak. Můžeme se pochvalně vyjádřit i o jejich kvalitě, která se oproti minulým rokům výrazně zlepšila.

Jaké přání do tak významného roku a nového tisíciletí? Zdraví a štěstí a spokojené rodiče.

Václavská Marie
ředitelka školy

RONDO V HRADCI

Do města, které je zváno Salonem republiky, díky svým architektonickým skvostům, se sjelo 23 mažoretkových skupin ze středních a východních Čech. O přízeň hradeckých diváků v pochodovém defilé hlavní Gočárovou třídou a pódiové choreografii na Ulrychově náměstí se utkaly i takové soubory jako Kořata Kolín, Srdíčko Kolín, Bohemia Čáslav nebo naše Rondo. Nechyběla ani přítomnost 5 dechových orchestrů.

Naše nejmenší děvčata se ukázala skladbou od skupiny Maxim Turbolenc Mišmaš. Druhá skupina tančila za zvuku Králů samby Samba de Janeiro a nejstarší dívky předvedly skladbu na téma W. A. Mozarta.

Myslím, že taneční klání pro nás dopadlo velice dobře, neboť jsme mohli vidět nejstarší dívky v regionálním zpravodajství na ČT I jako jediný ze souborů z celé přehlídky.

ZŠ

ROČNÍ BILANCE V KOPANÉ

Celkový počet utkání v roce 1999: 38, z toho vítězných 18, remíz 8, porážek 12. Celkové skóre 75:58 tedy aktivní o + 17 branek.

III. třída

V přípravě na "jaro," bylo sehráno 9 utkání ve složení 5-1-3 a skóre 22:19. V jarní části bylo odehráno 13 zápasů, z nich bylo 8 vítězství, 3 remízy a 2 porážky. Po celou dobu jarní části se Ronov n.D. prezentoval na předních místech tabulky a pět kol na druhém místě. Porazil nás jen Chrast a Stolany B. Celkové skóre z mistrovských utkání činí 27:14. Nejvyšší výhra byla s Orlí 5:1, nejvyšší prohra byla v Chrasti a ve Stolanech vždy 1:2. Přípravná utkání na "podzim," byla jen tři a zajímavé je složení výsledků "1-1, skóre 5:4. O branky se v mistrovských utkáních podělili Javorek 9 - Varga 6 - Forman 4 - D. Horyna a Jirků po dvou a Robovský, Říha, V. Polák a Novotný branku přidali.

Okresní přebor:

Naše několikaletá tužba byla naplněna. Čekají těžší soupeři, ale strach z nich není. Sahráli jsme 13 mistrovských bojů, v nichž

jsme 4 zvítězili, 3 remízovali, ale 6 prohráli. Skóre v podzimní části je pasivní 21:25, a tak jsme skončili na 9. příčce tabulky. Naše nejvyšší výhra byla s Dynamem Rosice 4:1, největší porážka nás čekala v Třemošnici 2:6. O branky okresního přeboru se postarali Varga 7x, Forman 5x, Zbořil 3x, Říha 2x a po jedné brance Žanda, Mareš, Robovský a Veselý.

Naši „kanonýři“ v roce 1999: Varga 20 - Javorek 17 - Forman 14 a dalších jedenáct hráčů nastřílelo zbytek t.j. 24 branek. Skupina tajných sponzorů nám zakoupila nová trička značky Juventus. Jsou podélně pruhovaná v barvě modré a černé, trenýrky a ponožky jsou modré.

Radost nám nedělají dorostenci a žáci. Dorost skončil předposlední, žáci starší jsou na tom trochu líp, ale mladší „dostávají paletu“. U dorostu je otázkou dostatek hráčů, třebaže naši dorostenci jsou na hostování ve Třemošnici a tak mužstvo dorostu musí doplňovat starší žáci. Doufáme, že ten jubilejní kulatý ročník nám přinese více radosti, ale nebudeme předbíhat. Všechno se ukáže.

ču

Z ČINNOSTI TURISTICKÉHO KROUŽKU

Již pátým rokem pracuje při zdejší základní škole turistický kroužek. O své zážitky z cest se s Vámi chtějí podělit členové tohoto kroužku.

Výlet do Kraskova

Dobrý den, já se jmenuji Miloš a chodím do čtvrté třídy. V naší třídě máme paní učitelku Kátrovou, která s námi pořádá turistické výlety. Jednoho dne nám řekla, že zítra pojedeme k rybníkům do Kraskova. Druhý den ráno mě maminka vzbudila dřív, abych si stihl všechno připravit. Na vlakovém nádraží mě přivítali moji kamarádi. Konečně přijel vláček. Jako první nastoupila paní učitelka a my všichni za ní. Cesta vlakem se mi líbila. V Třemošnici jsme vystoupili. Teď půjdeme Hedvičným údolím, kde protéká Zlatý potok. Cestou se kluci schovali do

starého bunkru, a když jsme šli kolem, tak na nás vybaflí. Na konci Hedvičina údolí mě poprosil Martin, zda bych mu neuřízkl klacík na opekání vuřtů. Obstaral jsem ho jemu, sobě a paní učitelce. U prvního rybníka byl chvíli odpočinek. Potom jsme se vydali až k druhému rybníku. Mně se zdálo, že druhý rybník je o něco větší než první. Utábořili jsme se na louce, která byla přímo u vody. Nejdřív nám paní učitelka řekla, abychom vyndali třísky na táborový oheň. Po opečení vuřtů jsme se šli vykoupat do rybníka. V rybníce byla voda studená, ale mně to nevadilo. Potom následovaly různé hry. Cesta zpátky byla bohužel stejná, ale mně se líbila, jako když jsme tu šli poprvé. Doma mi maminka řekla, že jí to musím všechno vyprávět.

Miloš Novák, 4. tř.

VÝLET PO ŽELEZNÝCH HORÁCH

Skoro každý měsíc vyrážíme s naší paní učitelkou Kátrovou na turistické výlety po okolí. Těchto výletů se zúčastňuje většina žáků naší třídy. Vždy se moc těšíme, protože každý výlet je spojen s nějakou legrací.

Druhou, říjnovou sobotu paní učitelka naplánovala výlet po Železných horách. Sešli jsme se v 10,30 hodin před školou. Nezapomněli jsme na teplé oblečení, protože foukal studený vítr. Na kolách jsme vyjeli do Lipovce. V Bousově se připojily další děti, které na nás už čekaly. Když jsme společně dojeli do Lipovce, odložili jsme kola u Mlatečků a vyrazili dále pěšky. Cestou jsme se zastavili u rampy, kde startují rogala. „Jé, já vidím náš dům“, vykřiklo několik dětí. Tento pohled nás příjemně okouzluje. Dále jsme pokračovali kolem tábora, přes vesnici

Zbyslavce k Lovětínskému rybníku. Během cesty jsme se těšili, jak si sedneme u ohýnku a opečeme si vuřty. Paní Mlatečková s kluky obstarala dřevo a klacky. My jsme připravili vše ostatní k opékání.

Po krátkém odpočinku jsme uhasili oheň a rychle se vydali na zpáteční cestu, aby nás nezastihl déšť. „Mám houbu“, vykřikl Miloš. Všichni jsme se rozběhli a také hledali. Ani jsme se nenadáli a stáli jsme u Mlatečků na dvoře. Protože nám byla zima, maminka Dušana uvařila teplý čaj. Za chvíli se začalo šerit, a proto jsme rychle ujížděli k domovu, aby o nás rodiče neměli strach. Výlet se nám vydařil a již se těšíme na další.

Ilona Spěváková, 4. tř.

HURÁ DO BAZÉNU !

Paní učitelka Hlavatá organizuje každý rok výlet do bazénu v Hradci Králové. Tentokrát jel také turistický kroužek - paní učitelka Kátrová a s ní skoro celá čtvrtá třída, doprovázená paní Mlatečkovou a Březinovou.

V sobotu si určitě každý rád přispí, ale teď děti vstávaly jako kdyby hořelo. „V 7⁰⁰ musíte být před školou“, řekla nám paní učitelka Kátrová, „přijede autobus“. Ještě skoro za tmy běhaly děti před školou. Mrzlo jen praštilo, ale jim to nevadilo. Paní učitelky spočítaly děti a jelo se. Autobus byl plný. Byly tam děti od prvňáčků až po osmáky. A já jsem si myslela: „To ta mrňata umí plavat? Neutopí se? Cesta byla dlouhá, ale všichni se těšili. Najednou někdo vykřikl: „Už jsme tady!“, A už ho vidím, bazén i řeku Labe. Na řece byly labutě i kachny. Některé děti nadšeně

povykovaly a já jsem si myslela, že je tím vyplaší. Ale labutě připluly ke břehu a jedna dokonce vylezla z vody ven. Přešli jsme most a za chvíli jsme stáli před vchodem do bazénu a hrnuli se dovnitř. Všechny děti se rozhlížely zvědavě kolem sebe. Zajímal nás hlavně vodní tobogán, který je veden venkem i vnitřkem, vlnobití a sauna. V sauně bylo horko jako ve výhni. A když začalo vlnobití, všichni se vrhli do vody. V bazénu jsme mohli zůstat celé dvě hodiny. Ale když uplynuly, skoro nikomu se nechtělo ven. My jsme však už museli jet. Když jsme odcházeli, někdo zavolal: „Sbohem bazéně!“, Ale my doufáme, že žádné sbohem nebude, a těšíme se na příště.

Radka Trnková, 4. třída

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Láska je lékem na všechny bolesti,
světlem do vší temnoty,
teplem do největšího chladu,
láska je to největší, čeho člověk potřebuje.
Sňatek uzavřeli:

Luboš Hromádka - Pavla Pecinová

Co nám udělá stáří, když jsme dva?
Zlatou svatbu oslaví:

Jan a Stanislava Miláčkoví, Ronov n.D. 324
Jindřich a Miloslava Klápovi, Ronov n.D. 375

Vyrůstej do síly,
vyrůstej do krásy,
vyrůstej k radosti rodičů
a obce
Narodili se:

Zdeněk Brom, Ronov nad Doubravou 32
Marek Hrdlička, Ronov nad Doubravou 438

Martin Peroutka, Ronov nad Doubravou 186
Vojtěch Hutla, Ronov nad Doubravou 425

Štěstí se skládá z tisíce malých radostí ...
Životní jubileum oslavili:

Růžena Olivová, Ronov nad Doubravou 58	70 let
Růžena Vávrová, Ronov nad Doubravou 72	75 let
Františka Hromádková, Mladotice 34	80 let
Anna Vomáčková, Ronov nad Doubravou 54	85 let
Božena Zvěřinová, Ronov nad Doubravou 157	85 let
František Hnát, Ronov nad Doubravou 473	85 let
Milada Bahenská, Ronov nad Doubravou 187	90 let
František Kutílek, Ronov nad Doubravou 176	90 let

Konec své cesty jsem nedošel,
nohy poklesly, srdce přestalo býti.
Zemřel:

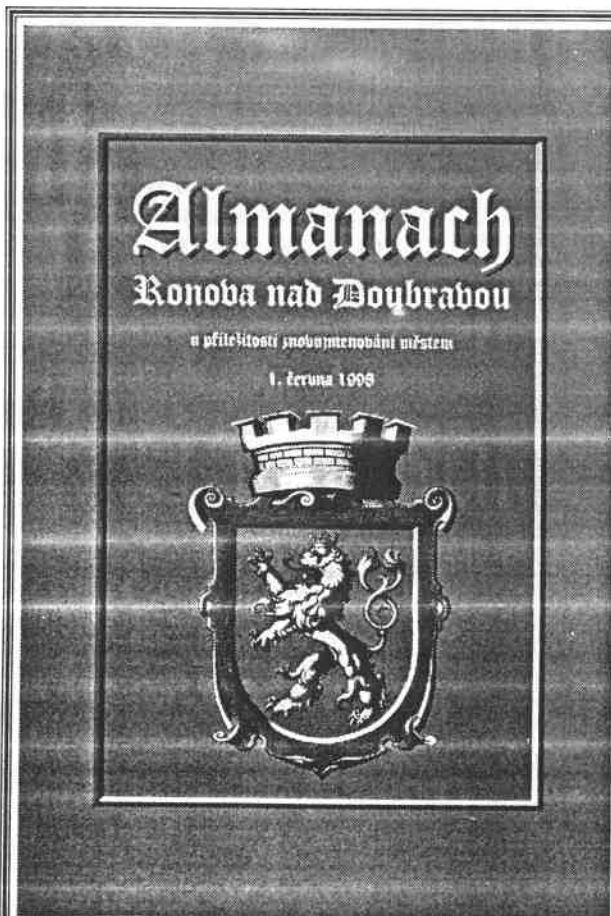
Jaroslav Světínský, Ronov nad Doubravou 381 ve věku 79 let

Marie Semrádová

Redakce Časopisu Městečko na dlani nabízí všem fyzickým a právnickým osobám možnost inzerce v tomto časopise.
Uzávěrka je vždy do 20. dne posledního měsíce kalendářního čtvrtletí.

Předplatné časopisu Městečko na dlani lze objednat na Městském úřadu v Ronově n.D.

Vydává redakční rada Městského úřadu
Grafická úprava TRIALITY, spol. s r. o.
reg. zn. OÚ Ronov nad Doubravou 37/R-287/92
prostnec/1999

JEŠTĚ NENÍ POZDĚ NA !! VÁNOČNÍ DÁREK !!

Almanach Ronova nad Doubravou posledních 270 kusů!

Dárková kniha o historii, současnosti a zajímavostech Ronova n/D. Každý výtisk je očíslován pořadovým číslem a opatřen třemi podpisy zaručujícími jeho originalitu. Přejete-li si mít tuto výjimečnou publikaci, můžete si ji koupit na městském úřadě v Ronově n/D. nebo přímo u vydavatele. Nabízíme také pamětní listinu, která Vám po zarámování bude připomínat slavnou událost znovujmenování Ronova n/D. městem.

Kniha je vázaná, o velikosti A4 a 224 stranách se 73 barevnými a 32 černobílými fotografiemi.

Cena 300 Kč.

V prodeji v Městském úřadu během úředních hodin
nebo od 9 ráno do 9 večer přímo u vydavatele:

TRIALITY, spol. s r. o.

Zámecká 175, Ronov nad Doubravou